"בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו

יום ב', כ"ו בניסן תשס"ב (8 באפריל)

.עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

היום, כ"ו בניסן, **11** ימים, שהם שבוע **אחד** ו**ארבעה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

<u>בעניין משפט אייכמן:</u> בהמשך לסדרת הטענות המקדימות שהציג סרווציוס, 'סניגורו' של אייכמן, בפני השופטים כערעור על סמכותו של בית המשפט לדון בהאשמות שהועלו כנגד מרשו היו: **2**)כי אין לקיים את המשפט נגד הנאשם, באשר נחטף ממקום מגוריו בארגנטינה והובא לישראל שלא כדין; ו-**4**)כי העבירות המצויינות בכתב האישום נעברו מחוץ לשטח מדינת ישראל, ובמועדים שקדמו לעצם הקמת המדינה.
באשר לחטיפתו של אייכמן בארגנטינה והבאתו לישראל בניגוד לרצונו קבע בית-המשפט, בהסתמכו על פסקי דין של בתי-משפט בארה"ב ובבריטניה, כי סמכותו של בית-משפט לשפוט נאשם תלויה אך ורק במהות סעיף העונשין הכלול בכתב-האישום ובהתאמתו למעשים המיוחסים לנאשם. ואין בית-המשפט רשאי לבחון את הדרך שבה הובא הנאשם לתחום שטח הריבונות של המדינה שבה הוא מועמד לדין.
ועוד - בית-המשפט לא מצא גם רלוונטיות, לעניין סמכותו לשפוט את אייכמן, במועד הקמת מדינת ישראל, מה גם שהתוכנית להשמדת העם היהודי כוונה אף כלפי היהודים שחיו בעת מלה"ע ה-II בארץ-ישראל. אין ספק, כי קיים קשר אמיץ בין מדינת ישראל ובין המגמה להבטיח שאנשים שביצעו 'פשעים נגד העם היהודי' יתנו את הדין על מעשים אלה. [האנציקלופדיה של השואה]

***

ומעניין לעניין...
הערב ומחר - נקבע על-ידי הכנסת כ**יום הזיכרון לשואה ולגבורה**. יום **עשרה בטבת** נקבע ע"י הרבנות הראשית ליום הקדיש הכללי לזכר חללי החורבן במלה"ע ה-IIבאירופה ובארצות אחרות, שלא נודע היום בו הושמדו בתופת הנאצית. שכן, ידוע שרבים מבין ששת מיליוני אחינו (ה' ינקום דמם) נספו בשואה במיתות קשות ואכזריות, בלא שיוותרו עדי ראיה לכך, ובלא שיוודע יום מותם.
בכפיפות יום הקדיש הכללי עם עשרה בטבת יש סימליות רבה:
ראשית חורבן בית המקדש הראשון, ונסיון ההכחדה של הבית היהודי כולו בדורנו. מצמידים את שניהם ביום זכרון אחד. יש בכך ביטוי ותקווה, ששואת אירופה תסיים את מסכת הסבל של העם היהודי.
ובאשר לקביעת **<u>כ"ז בניסן</u>** כ"יום השואה והגבורה": בתאריך זה, בשנת תש"ג (1943-5703), נפל גטו ווארשה בידי המרצחים הגרמנים, לאחר קרב גבורה נואשת מצד קומץ שרידי הלוחמים היהודיים. כ"ז בניסן אינו עומד בסתירה לקביעת י' בטבת כיום הקדיש הכללי, אלא בא **להשלים** את היום שקבעה הרבנות הראשית.
יום זה מדגיש יותר את היבט הגבורה והמרי בימי חורבן יהודי אירופה. ציון הגבורה הפיסית בנוסף לגבורת הרוח של המיליונים ששמרו על צלם אנושי יהודי, והיו למקדשי שם שמיים

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל

"בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו

יום **ב', כ"ו בניסן** תשס"ב (**8** באפריל)

.עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

בחייהם ובמותם. מציינים את היום בעצרות-עם, בצפירת זכרון (מחר, בשעה 1000), בטקסי התייחדות עם זכר הקרבנות והמורדים, ובהורדת הדגל לחצי התורן. ["יהדות – הלכה למעשה"]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל